

Publicerad 2011-08-29 22:26 av Atmosphere

Panik

Drar sönder strumpxorna ännu mer
målar ögonen svartare
stärker färgen på mina vinröda läppar
men aldrig ser ni.

Ligger vaken med din röst mot mitt öra
kroppen skakar
jag är illamående
jag säger till dig att jag nog kommer dö

Mitt hjärta värker så där som det gör ibland
och jag vrider mig om i sängen av magont
paniken tär på krafterna
och sömnen verkar så långt bort just då

Du frågar om jag andas
jag säger nej
ett, två, tre
drar nu djupa andetag
som avbryts av hackande tänder

Jag säger att jag måste lägga på
jag säger att jag älskar dig
det avslutas
jag virar in mig i täcket
torkar bort tårar från kinderna
och förstår att jag inte är en del av er värld.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Atmosphere med Poeter.se id #33731 innehar upphovsrätten